

ikke altid behandlet godt. Det er ikke Funktionærernes Mening; de ønske vist i alle mulige Retninger at gøre, hvad de kunne, for at behandle Patienterne paa den bedst mulige Maade. Men jeg fremførte sidste Gang Beviser for min Paastand, og jeg skal gentage dem her. De syge Kvinder, de fødende Kvinder, som søge Hospitalet, risikere, naar de komme kørende derhen i deres Drosker, ikke at kunne blive optagne, selv om Fødslen staar lige for Døren, og det maa dog indrømmes at være i højeste Grad ubehageligt. Undertiden sker det, at de komme ind og føde paa Gangen. Naar de have født paa Fødselsstiftelsens Gang, blive de puttet i en Droske sammen med Barnet og en Læredatter, og saa kørte til en af Stiftelsens Filialer her i Byen, og naar de ere komne til Filialen, skulle de i den syge og svage Tilstand bringes op ad smalle Trapper med daarlig Hjælp til at føre dem op, og saa skulle de have deres Pleje i denne Filial. Enhver vil dog vistnok kunne forstaa, at det er en Transport, som er i højeste Grad uheldig for en Kvinde, der har født eller skal føde. Det er saaledes fortalt mig fra den allerseneste Tid, at en Kvinde kom til Hospitalet for at blive indlagt, men der fandtes ikke Plads; hun blev undersøgt, og det viste sig, at Fødselen stod nær, og hun blev da beordret i en Droske under Ledsagelse af en Læredatter til en af Filialerne. Paa Vejen til Filialen fødte hun, og da man kom til Filialen, var der ingen anden til at hjælpe hende op end den Læredatter, der var med, og saa Kusken, der kørte Vognen. Desværre var Kusken ikke i en saadan Tilstand, at han passede rigtig godt til at have med Barselpatienter at gøre, og han var mere optaget af sin Vogn, som han mente var bleven ødelagt, end af at hjælpe til med at faa Patienten baaret op. Imidlertid lod det sig dog gøre, omend med Besvær og under megen Klagen og Jammer fra den syge. Det er saadanne Tilfælde, jeg mener ere i højeste Grad uheldige, og som man dog vist ikke maa lade ude af Syne, naar man behandler denne Sag. Et andet Tilfælde er af omtrent samme Beskaffenhed: En Patient kom til Hospitalet for at indlægges; der var ingen Plads. Hun blev undersøgt af Kandidaten, tror jeg det var denne Gang — ellers er det Jordemødrene paa Hospitalet, der foretage Undersøgelsen, i alt Fald skifte de vist — og blev vist tilbage. Medens hun kørte tilbage, blev hun syg, maatte paa Hospitalet igen, derfra paa en Filial, og paa Vejen

til Filialen led hun ganske forfærdeligt. Det er virkelig meget uheldige Forhold, og jeg synes derfor ikke, der var nogen Grund til at mene, at jeg, da jeg paatalte dem sidst, havde lagt for stor Vægt herpaa. Mit Syn paa denne Sag er akkurat det samme i Dag som for to Aar siden. Nu skal jeg imidlertid indskyde den Bemærkning, at der til Trods for de daarlige Pladsforhold, der er paa Hospitalet, fra Administrationens Side nok kunde gøres noget til Forbedring. Hvorfor skulde det ikke kunne indrettes saaledes, at de Patienter, der skulle paa Fødselsstiftelsen, kunde afhentes i dertil indrettede Vogne lige saa godt som andre syge, der blive hentede til Hospital, eller for saa vidt det ikke kunde lade sig gøre, dog saaledes, at man til Transporten fra Stiftelsen til Filialerne kunde have Vogne, hvori en saadan Kvinde kunde komme til at ligge i en mere behagelig Stilling, i en Kurv, som man bruger paa Hospitalerne, saa at hun, naar hun kom til Filialen, kunde bæres op paa en mere forsvarlig Maade. Nødvendigt vil det sikkert ogsaa være at have Mandskab med, som har Kræfter til at bære Patienterne op, saa at de ikke mishandles under Opbæringen. Det vilde ganske vist være forbundet med nogen Omkostning, men det kunde meget godt lade sig gøre allerede under de nuværende uheldige Forhold. Jeg skal dog ikke opholde mig længere ved denne Sag, da vi faa et Udvalg, og saaledes kunne faa Forholdene nærmere drøftede.

Jeg skal gøre nogle Bemærkninger til selve Forslaget. Det første, der falder en i Øjnene ved Forslaget, er jo Titelen, og der findes sikkert ingen her i dette Ting, som ikke vil indrømme, at den er tiltalende og ikke alene tiltalende men ogsaa tilsvarende. Eftersom Hospitalet har udviklet sig mere og mere i Retning af at blive en Institution for hele Landet, vil Navnet „Rigshospital“ sikkert være et meget heldigt Navn. Jeg skal ikke opholde mig ved Maaden, hvorpaa man har tænkt at tilvejebringe Midlerne. Der er jo allerede af ærede foregaaende Talere talt adskilligt om dette, og der vil vist let opnaas Enighed om, at det er den heldigste Maade, det overhovedet lader sig gøre at tilvejebringe den fornødne Kapital paa. Der er i Motiverne nogle Bemærkninger, som jeg skal udtale mig kort om. Der staar i Motiverne, at man vil finde det rigtigst „at faa de Fødsels- og Plejestiftelsen vedrørende Regler om Hemmeligholdelsespligt med Hensyn til fødende